

bil pri priči mrtev. Med razpravo je Škerjanec dokazal, da je izvršil svoje dejanje v silobranu, zaradi česar je bil obsojen samo radi prekoračenega silobrana na šest mesecev strogega zapora.

Dva obsojena radi uboja. Pred senatom okrožnega sodišča v Celju sta dajala v minulem tednu odgovor 28 letni hlapec Franc Čretnik in 23 letni hlapec Franc Pušnik iz Brd pri Slovenjgradcu. V nedeljo, 16. julija, popoldne je bilo v Prednikovi gostilni v Brdcah pri Slovenjgradcu več domačinov. Tja je prišel tudi Franc Slameršek, ki je bil znan izživač. V veži je zaklical »auf Brdjani!«, odprl nož in tako čakal. K njemu je stopil Franc Pušnik, ga zgrabil za vrat in mu nagnil glavo nazaj. V tem je prihitel iz gostilniške sobe Franc Čretnik z odprtim nožem, skočil k Slameršku in mu prizadejal z nožem devet poškodb. Zabodel ga je v srce, v pljuča, v mezinec desne roke in petkrat v hrbet. Slameršek je šel kljub hudim poškodbam še kakih 60 korakov daleč, nato pa se je zgrudil in umrl. Čretnik je bil obsojen na tri leta, Pušnik pa na dve leti in pol robije.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V začetku t. m., in sicer od 3. do 5. avgusta, se je vršil v Martinišču uspešni tečaj SKAD Zavednosti. Za časa tečaja je bilo sedem predavanj, katerih snov je bila črpana iz perečih problemov Slov. Krajine. Po tečaju je bil občni zbor. Novi predsednik je Zver Avgust. — Tukajšnji katastrofi pomočnik Albert Pinter je bil premeščen v katastrofi oddelke finančnega ministrstva v Beogradu.

Turnišče. Naš g. dekan je bil te dni v Ljubljani na zdravniški preiskavi, pri kateri je bilo ugotovljeno, da je precej šibkega zdravja, zato potrebuje daljšega odmora, vendar pa ne miruje, temveč je pridno na delu, da bi bil čimprej dograjen prepotrebnim prosvetnim dom. G. dekanu želimo krepkega zdravja, da bi bil še dolgo med nami! — Nedavno se je pri kopanju občutno po-

škodoval dijak Zdravec Jožef. Skočil je namreč na stor, ki mu je prizadejal na hrbtu resno poškodbo. — Prejšnjo nedeljo ponoči je bil močan vihar, ki je napravil mnogo škode, a prepotrebnega dežja vendar ni bilo, čeprav je že taka suša, kalušne že dolga leta ni bilo. Vsi smo radi tega zelo zaskrbljeni, ker bo naš jesenski pridelek popolnoma uničen.

Črensoveci. Mlatilni stroji so že utihnili s svojo mumljajočo pesmijo. Prenehalo je tudi veselo petje in vriskanje radostnih mlaticev, ki je ob priliki mlatitve donelo skoraj od vsake hiše. Ni pa še nehala žalost onih, katerim je neizprosna nesreča pri mlatitvi povzročila kako telesno poškodbo ali pa jim je celo koga istrigala iz svoje srede. Taka žalost je zadela Rosovo družino. Njihov sin Franc je v Trnju pri stroju pomagal razvezovati snopje. Ko so že čistili zrnje z mlatilnega stroja, je porival zrnje z nogo v mlatilnico. Pri tem se je držal za eno lato »simbe«. Ker pa je lata bila že strohnela, se je zlomila in fant je prišel z nogo v mlatilni stroj, ki mu jo je zdrobil. Prepeljan je bil v soboško bolnišnico, kjer so mu odrezali nogo pod kolenom. — Se hujša nesreča se je pri mlatitvi zgodila prejšnji teden na Kapeci, kjer je postal smrtna žrtev 70 letni Lebar Vendel, tast župana občine Gaberje. Starček je namreč razvezoval snopje in ko je čistil stroj, mu je spodrsnilo ter je z roko prišel v stroj, ki mu je poleg roke odtrgal tudi del glave. Lebar je bil pri priči mrtev. Pogreba se je udeležilo lepo število ljudi. Bog mu daj nebesa, a preostalih naše sožalje!

Beltinci. Naši Beltinčanje so na festivalu slovenskih narodnih običajev in plesov v Mariboru prijetno presenetili številno občinstvo. Nastopili so ob spremljavi domače Kociprove godbe z originalnimi, drugod že davno pozabljenimi plesi, kot so »šošarski ples«, »šamarjanka«, »Marko skače« itd. Vsi plesi so bili za gledalce povsem

Pri težki stolici, napetosti, glavobolu zaradi zaprtja očisti ena do dve čaši naravne »Franz-Josefove« grenke vode prebavne organe. »Franz-Josefove« vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

novi in nenavadni, zato je občinstvo nastopajoče nagradilo z odobravanjem. O njih nastopu je časopisje poročalo zelo pohvalno. Tudi mi smo ponosni, da so naši rojaki tako dostojno predvajali slovenski javnosti naše narodne dragocnosti.

Salovec. Ob koncu preteklega meseca je izbruhnil požar na strehi stare, lesene in s slamo krite hiše posestnice Herceg Neže in županek Sidenije. Na stanovanjskem poslopju je zgorelo le ostrešje, dočim je gospodarsko poslopje pogorelo do tal. Ker so bila uničena poslopja že precej zapuščena in v slabem stanju, škoda ni ravno velika. Kaj čuden je pojav, da se požari po naši Goriški stalno pojavljajo. Brez dvoma je na delu zločinska roka. Pa se bo že enkrat ujela!

Nedelica. Pred kratkim so v visoki starosti 72 let umrli dobra in verna Bakanova, p. d. Jürjova mati. Po svoji dobroti in darežljivosti je bila znana daleč naokrog, zato je njihova smrt posebno občutno zadela siromake, ki so pri nji našli vedno zaslombo. Naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje!

Doljelendavske gorice. Pred kratkim sta se sprla v vinegradu radi meje mejaša Hozjan Jožef in Jaklin Stefan, oba iz Polane. Beseda je dala besedo in nazadnje je ves razjarjeni Hozjan z vilami prebodel Jaklina, ki se je ves okrvavljen zgrudil. Onemoglega so spravili v soboško bolnišnico. Njegovo stanje je prav resno. — V naši fari zadnje čase ponovno razsaja griža, ki je pobrala že več ljudi.

Dolina. Končno so se uresničile naše dolgoletne želje, da bi tudi mi dobili lastno kapelico. Z zidanjem smo že začeli. Kapelica bo posvečena Sv. Duhu ter bomo imeli vsako leto na binkoštni ponedeljek svoje proščenje.

Odraec. Minuli teden je Hozjanova Micka po nesrečnem naključju padla s kolesa in si zlomila nogo. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Kobilje. Pred nedavnim je prišlo med finančnimi organi in našim gostilničarjem N. radi neke preiskave do nesporazuma, pri čemer se je hotel gostilničar fizično lotiti službujočih organov. Zagovarjati se bo moral radi tega pri sodišču.

Dež je bil vse bolj gost. Alojzija se je sključila in zavila v plašč.

Cele ure je že blodila, ko je naposled prispela do hiš. Vse je bilo zavito v temo. Znašla se je na križpotju. Ena pot je vodila naravnost naprej, druga pa je zavila na levo.

Alojzija je izbrala ravno cesto. Ko je že šla kake četrt ure, je cesta v ostrem ovinku zavila na desno. Alojzija je šla, ne da bi se vprašala, kam pride. Bila je vsa premočena in utrujena. Ni se zmenila za to. Kljubovala je dežju, noči, utrujenosti, samo da bi zadušila v sebi bol. Ko se je na vzhodu nebo začelo svetlikati, je zagledala v bližini grič. Lezla je na vrh, da bi se razgledala po okolici.

Pod hribom je zagledala mesto. V svoji zmedenosti ga ni spoznala. Ko se je vrnila na cesto, je prvega človeka, ki ga je srečala, vprašala, kako se imenuje tisto mesto.

»Pikerton!« je kratko odvrnil mlekar, ki je začuden strmel v premočeno, utrujeno potnico.

»Hvala Bogu!« je vzdihnila Alojzija, ki je čutila, da so njene moči izčrpane in bo kmalu omagala. Samo to je želela, da bi čim prej bila v svoji sobici.

Tovarišice so bile ravno pri sv. maši, ko je oprezno smuknila skozi glavna vrata. Upala je, da se bo neopaženo prikradla v sobo, toda nenadoma je zaslišala glas s. Benigne:

»Alojzija! Za božjo voljo, kje si bila vso noč?«

»Na sprehehu!« je tiho odvrnila Alojzija.

»Ka-aj? Na sprehehu? Toda kje?« je začudeno vprašala sestra.

Prijela je Alojzijo za rame in ji pogledala v oči. »Moj Bog!« je nadaljevala. »Saj si vsa premočena. Še prehladiš se... Takoj v sobo in posteljo! Anita ti bo prinesla čaj. Potem boš povedala, kje si bila. Sedaj pa teči!«

Alojzija je ubogala.

Po zajutruku je trdno zaspala. Šele popoldne se je vzbudila in izvedela novico, ki je s sočutjem napolnila vso hišo. Ponoči je umrla Stefanova mati. Nenadoma ji je slabo postalo. Takoj je prišel duhovnik, ki ji je podelil sv. zakramente. Kmalu nato je mirno umrla. Alojzija je pokopala glavo v blazine in je bridko jokala. Zelo ji je bilo hudo, da ob smrti uboge starke ni bila doma.

25.

Štefana je materina smrt zelo potrla. Sicer je vedel, da je njena smrt blizu, toda neki čut mu je šepetal, da ne bo umrla, dokler se on ne bo rešil in ji povrnil vso ljubezen. In sedaj se je vendar zgodilo. Nikoli je ne bo videl in slišal. Ne bo ji mogel pokazati svoje velike, v trpljenju očiščene ljubezni.

Neprestana misel na materino smrt in obupni položaj, ki se je v njem nahajal, je povzročila, da je Štefan polagoma popolnoma otopel. Zgubil je veselje do čitanja, učenja in dela.

Nadzornik je o vsem tem poročal novemu ravnatelju, ki je pred nekaj tedni prišel. Ravnatelj je

vnetja v veznem tkivu in v mrežnici oči so takšni naočniki seveda potrebni, toda ljudje z zdravimi očmi bi se jih morali izogibati kolikor mogoče, da ne bodo utrpeli trajne okvare vida.

—
Dvoboj na dnu morja.

Pred romunskim pristaniščem Konstanco se je potopil neki parnik. Dva potapljača sta istočasno stopila v kajuto, v kateri je bila skrinjica z zlatom. Ker bi tistemu, ki bi jo prvi našel, pripadla znatna najdenina, sta se oba moža spopadla ter se začela obdelovati s svojima sekirama. Eden izmed obeh potapljačev je drugemu razbil čelado, tako da je moral ta hitro signalizirati, naj ga potegnejo kvišlu. Pozneje sta oba moža sledenila, da si bosta dobiček delila...